

MŪSŲ LIETUVA

NR. 12 (1443) XXVIII-1976 M. KOVO-MARÇO 25 D.

R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926-1976)

Pagalba ar deklamacija?

Viena jauna "TŽ" skaitytoja, sekdamą pranešimus apie nu-teistuosius tautiečius pavergtoje Lietuvoje, kreipėsi laišku į redak-ciją, klausdama, kaip prisidėti prie tų nekaltų žmonių gelbėjimo. Anot jos: ar mes tuos pranešimus turime tik skaityti ir nieko nedaryti? Labai taikli pastaba. Gyvenantieji anapus geležinės uždangos ir kenčiantieji priespaudą su didžia rizika stengiasi perduoti žinias apie religinį bei tautinį persekiojimą, teismus, trėmimus, kalinimus. Jų tikslas — ne vien informuoti užsienį apie kovą už pagrindines žmogaus teises bei laisves, bet ir skatinti pagalbą. Per daugelį metų įpratome gaudyti žinias iš įvairių šalti-nių apie gyvenimą Lietuvoje, jas analizuoti ir, kiek galima, skleisti laisvajame pasaulyje. Bet ar to užtenka? Tiesa, jau pats žinių skelbimas apie sovietinius persekiojimus yra pagalba, nes daugiau ar mažiau aliarmuoja laisvojo pasaulio opinią, tačiau to nepa-kanka. Deklamuoti bei garsiai šaukti yra naudinga, bet tai neat-leidžia mūsų nuo pareigos patiems ta linkme veikti. Dažnas klausia, ar mes iš viso galime ką nors toje srityje padaryti. Yra net tokių skeptikų, kurie sako, kad mes čia ne tik nieko pagelbėti negalime, bet dargi ką darydami daugiau pakenksime nei padėsime.

Tai vis deklamaciniai balsai. Pasak jų, geriausia tylėti, nes tyla esanti geriausia pagalba. Kitų nuomone, deklamacija gal ir gerai, bet akcija — blogai. Taigi, pasak jų, būkime geri avinėliai, stenkimės pataikauti raudoniesiems ponams ir nešaukime bei nieko nedarykime net ir tada, kai plėšrus vilkas siaučia kaimenėje. Telkdami pagalbą, girdi, atkreipsime dėmesį pavojingojo vilko ir paskatinsime jį dar labiau siausti. Jeigu tokių ir panašių deklama-cinių balsų būtume paisę, tai šiandieną Kudirką ir kitų panašių savo tarpe neturėtume. Pavojingo vilko siautimą kaip tik ir galima pristabdyti iš laisvojo pasaulio pozicijų. Kai jis išgirsta stiprų šauksmą, pajunta spaudimą iš užsienio sferų, mažina savo siautimą ir netgi paleidžia vieną kitą jau pagrobtą auką. Bet reikia išvystyti spaudimą. Vienas kitas šuktelėjimas mažai tereiškia. Tai rodo pavyzdys tų asmenų, kurie rūpinosi Simo Kudirkos ir jo šeimos išleidimu. Buvo sudarytas specialus komitetas,

Tuo keliu eidami jau nekartą pasiekė laimėjimų ukrainiečiai. Girdėti, kad ir latviai yra iškovoję leidimą emigruoti vienam per-sekiojamam pastoriumi. Tai išbandytas kelias, kuris tikriausiai siaučiančiam vilkui nepatinka, tačiau jis jį respektuoja. Taipgi būna atvejų, kur atviras šauksmas nėra naudingas (pvz. Brazilskų by-loje). Bet tai labai retos išimtys. Paprastai viešoji opinija, sujungta su akcija, veda į mažesnę ar didesnę laimėjimą. Dėlto laisvojo pasau-lio išeivija turėtų žymiai stipriau veikti šioje srityje. Ji dažnai ir gana garsiai šaukia įvairiomis progomis, tačiau tas šauksmas būna daugiau deklamacinio pobūdžio. Patirtis rodo, kad jam reikia dau-giau konkretumo. Pvz. visi žinome nuteistuosius Lietuvoje — Nijolę Sadūnaite, Virgilijų Jaugelį, Petrą Plumpą ir kitus, jau nekartą skelbtus užsienio spaudoje. Mūsų veiksniai, užuot skrajoję augštose politinėse padangėse, turėtų sudaryti specialų komitetą nuteistiesiems gelbėti, panašiai kaip Simo Kudirkos atveju. Jo uždavinys būtų rūpintis tų kalinių išlaisvinimu visais įmanomais būdais ir jų bei jų artimųjų šalpa, kiek tai įmanoma. Jeigu tai gali padaryti kitos tautybės, juo labiau gali lietuviai.

Italai apie Sacharovo tribunolą

Plačiai skaitomas Romos dien-raštis "Il Tempo" gana daug rašė apie tris dienas trukusį žmogaus teisėm Sovietų Sąjun-goje ginti "Sacharovo tribunolą" Kopenhagoje. Tarptautinis teismas apklausinėjo daugybę liudininkų, kurių tarpe buvo lietuvių, ukrainiečių, totorių, armėnų ir kitų. Apie žmogaus teisių pažeidimus ir religijos persekiojimus Lietuvoje, — rašo "Il Tempo" korespondentas, liudijo Simas Kudirka ir Jonas Jurašas. Jų liudijimai, paremti dokumentais ir konkrečiais duomenimis, visiems padarė didelį įspūdį.

Tautinę Lietuvos priespaudą, — rašo "Il Tempo" bendradar-bis, — sekė dar žiauresnis reli-ginis persekiojimas. Ištremiti vyskupai ir kunigai, uždrausta kunigam lankytis ligoninėse ir rūpintis mirštančiais, neleidžia ma laidoti su religinėmis ape-gomis, draudžiama spausdinti religines knygas, maldaknyges, statyti šventoves. Daug Lietuvos šventovių uždaryta, sunaikinta ar paversta sandėliais, šokių sa-lėmis, muzėjais ir t.t. Liudininkai pateikė vardinius sąrašus 23-jų šventovių, uždarytų Vil-niuje ir 18 Kaune. Toliau liudi-ninkai pareiškė, kad paskutiniu laiku nauja pasipriešinimo ban-ga pareikalavo daug aukų ir naujų kankinių. Dešimt jauno-lių susidegino aikštėse pagal če-koslovakų Palach pavyzdį, norė-

dami atkreipti pasaulio dėmesį į tragišką Lietuvos padėtį. Sa-charovo tribunolui buvo įteiktas jų sąrašas. Įteiktas ir šimto stu-dentų sąrašas, kurie buvo suimti taikingame susirinkime. 1975 m. kovo mėnesį Lietuvoje vėl buvo pasmerkti ilgom kalėjimo bausmėm penki asmenys už žmogaus teisių ir laisvių sieki-mus. "Prašome gelbėti juos, — kalbėjo lietuvių liudininkai. — Tegu Vakarų pasaulis sužino kas vyksta Rusijos pavergtuose kraštuose. Padėkite mums, nes kartu padėsite ir Vakarų pasau-liui išvengti tokio bausaus liki-mo!" — baigė savo liudijimus lietuviai Simas Kudirka ir Jo-nas Jurašas.

"Sacharovo tribunolas", iš-klausęs lietuvių ir kitų liudininkų apie nežmonišką žiaurumą sovietų konc. stovyklose, įvai-rius cheminius ir biologinius bandymus su gyvais kaliniais, apie politinių kalinių kančias pamišėlių namuose ir KGB siau-tėjimus, pasmerkė Sovietų Są-jungą. Pastaroji, rasta sunkiai nusikaltusi Ženevos konferenci-jos sutartims ir Jungtinių Tautų žmogaus teisių chartai. Genera-linė amnestija visiems politi-niam kaliniam sudarytų pirma-ji žingsnis taip skaudžiai pažeis-tam teisingumui ir žmogaus tei-sėm Sovietų Sąjungoje atstatyti. — baigia savo pranešimą "Il Tempo" specialus koresponden-tas Kopenhagoje. M. Kle. Ras

Aušra ir Jonas Jurašai, neseniai pasitraukę iš Lietuvos, atvyko į JAV. Nuotraukoje Lietuvos gen. konsulas New Yorke A. Simutis sveikina režisierių Joną Jurašą ir jo žmoną Aušrą.

L. Tamošaičio nuotrauka

PRANEŠIMAS IŠ EUROPOS

Neleidžia gyventi tėvynėje

1975 m. gegužės 20 d. Kauno miesto Lenino rajono liaudies teismas nuteisė Povilą Pečiulaitį vieneriems metams laisvės atėmimo, bausmę atliekant vad. griežto režimo pataisos darbų kolonijoje. Nuosprendžio nuorašas neperseniausiai pasiekė Vakarų. Šis oficialus dokumentas nedviprasmiškai paliudija, kad šiandien lietuviui Lietuvoje paneigiama viena pagrindinių žmogaus teisių — gyventi savo krašte.

Ir tai reikia pabrėžti: Kauno miesto Lenino rajono liaudies teismo nuosprendis įrodo ne tik tarybinės valdžios organų teisminį susidorojimą su nepageidaujamu piliečiu ir jam padarytą asmeninę skriaudą, bet ir visišką liaudies teismo nesiskaitymą su prigimtinę žmogaus teise gyventi savo krašte. Povilas Pečiulaitis nuteistas ir šiuo metu nežinia kur kalinamas vien tik už tai, kad jis lietuvis ir norėjo gyventi Lietuvoje. Vien dėlto būtina iš arčiau susipažinti su šiuo atveju, kaip jį pateikia į Vakarų persiųsto nuosprendžio kopija.

Povilas Pečiulaitis gimė 1923. VI. 23 dabartiniame Kauno rajone, buv. Panemunės valsč., Tvarkiškių kaime. 1953. XI. 19 jis buvo nuteistas pagal liūdnai pagarsėjusį Rusijos federacijos baudž. kodekso §58, taigi kaip politinis kalinys, standartinė 25-rių metų bausmė. Devyniolika metų jis buvo laikomas įvairiuose lageriuose ir tik 1972. X. 12 buvo išleistas be teisės apsigyventi Lietuvoje. Pečiulaitis gavo leidimą persikelti į Černiachovskio miestą Kaliningrado srityje, kur jis išbuvo iki 1973. III. 1. Gavęs pasą, jis atvyko į Kauną ir čia, kaip rašoma nuosprendyje, „jam kažkokiu būdu per klaidą“ pavyko įsiregistruoti miesto gyventoju. Kiekvienu atveju jis turėjo teisę čia gyventi iki 1974. VI. 7.

Tų pačių metų rudenį — X. 16 ir XI. 14 — Pečiulaičiui buvo surašyti protokolai už paso taisyklių nepaisymą. Du kartus jis buvo nubaustas pinigine bausme. 1975. II. 19 surašytas administracinis protokolas, kurį sekė suėmimas. Nuosprendyje rašoma, kad Pečiulaitis teisme prisipažinęs iš dalies kaltu. Jis teisinosi nežinojęs, kad jam uždrausta gyventi Lietuvoje. Panaikinus jo įsiregistravimą Kaune, jis negalėjęs kitur prisiregistruoti, neturėdamas pažymėjimo, kad jam neleidžiama gyventi Lietuvoje.

Liaudies teismas nepriėmė Pečiulaičio paaiškinimo, kad jis negalėjęs prisiregistruoti Čer-

niachovske „Jeigu jis būtų norėjęs. — sakoma nuosprendyje, — tai jį būtų turėję priregistruoti ir nebūtų galėję nepriregistruoti“. Teismas rėmėsi Kauno milicijos darbuotojų — Lažinskienės, Zavačio ir Matrijasaitės — parodymais, esą jie perspėjo Pečiulaitį, jog jis neturįs leidimo gyventi Kaune ir turįs jį palikti.

Krinta į akis, kad liaudies teismas, motyvuodamas savo žiaurų nuosprendį, nebuvo nuoseklus ir sau prieštaravo. Pradžioje sakoma, kad Pečiulaitis neturėjo teisės gyventi Lietuvoje ir gyveno Kaune neįsiregistravęs, o toliau teigiama, kad vis dėlto „kažkokiu būdu per klaidą“ jam buvo pavykę laikinai įsiregistruoti ir kad registracijos terminas galiojo iki 1974. VI. 7.

Be to, nuosprendyje nepaaiškinta, kodėl nurodytasis registracijos terminas Pečiulaičiui pasibaigė keturiais mėnesiais anksčiau, būtent vasario 7.

Tai labai svarbios aplinkybės, į kurias teismas visiškai nekrypė dėmesio, bet pasitenkino Černiachovskio milicijos raštu, kad Pečiulaitis neprašė apsigyvenimo teisės, ir nubaudė jį vieneriais metais griežto režimo lageriu, nenurodydamas, ar bausmė turi būti atlikta Lietuvoje, ar už jos ribų. Nuosprendį pasirašė Kauno miesto Lenino rajono liaudies teismo pirmininkas liaudies teisėjas.

Tokiu būdu liaudies teismas padarė didelę skriaudą Povilui Pečiulaičiui ir kartu įvykdė KGB nurodymą teisiškai susidoroti su politiškai nepageidaujamu asmeniu. Pirmasis konstatavimas — savaime akivaizdus, dėl antrojo tenka kai ką pridėti, nes nuosprendyje tai rūpestingai nutylieta. Čia į pagalbą ateina rusiškoji „Dabartinių įvykių kronika“, kurios 36-me numeryje randame žinių, kodėl KGB įniršo ant Pečiulaičio ir sufabrikavo minėtąją bylą.

Pečiulaičio tėvai kadaise gyveno Amerikoje (vienas jo brolis ir dabar ten gyvena) ir buvo gavę pilietybę. Turėdamas tėvų natūralizacijos dokumentų nuorašą, Pečiulaitis kreipėsi į Amerikos ambasadą Maskvoje prašydamas sau ir dar gyvai motinai to krašto pilietybės bei leidimo išvykti į Ameriką. Tai ir buvo tas didysis „nusikaltimas“, kurio KGB negalėjo dovanoti.

Pečiulaitis, sugrįžęs iš Maskvos, buvo tuojau iškviestas milicijon ir nubaustas už neįsiregistravimą. Po to jam buvo atimtas pasas ir iškelta byla dėl paso taisyklių pažeidimo.

„KLB Kronika“ (nr. 15) skelbė, kad P. Pečiulaitis buvo kratomas ir tardomas 1974 m. gale ryšium su Kronikos leidėjų byla nr. 345. Šis faktas irgi nušviečia teismo susidorojimo motyvus. Negalėdami kitaip prikišti, KGB organai pasinaudoja pasų režimo taisyklėmis. A. S.

KOLCHOZO MUZĖJUS SVENTOVEJE

Kauno istorijos muzėjaus vyr. mokslinis bendradarbis J. Ramanauskas „Valstiečių Laikraščio“ 121 nr. skaitytojus informuoja: „Gražioje panemunės lankoje stūkso Zapyškio senoji gotikinė bažnyčia. Pastatyta 1578 metais paprastų kaimo mūrinių, kurie jai suteikė daug liaudiškų bruožų. Niokotas per karus, dažnai kentėjęs per Nemuno potvynius, pastatas 1958—1959 metais buvo restauruotas ir užkonservuotas. Nuo to laiko jis saugomas valstybės kaip vienas reikšmingiausių gotikos paminklų Lietuvoje...“ Po tokio gražaus įvado J. Ramanauskas atskleidžia antrą medalio pusę — žemdirbių Dienos išvakarėse šioje šventovėje buvo atidarytas Zapyškio kolchozo muzėjus. Buvusioji šventovė dabar atskleidžia šio kolchozo istoriją, gamybinius laimėjimus pastaraisiais metais. Į muzėjaus lankytojus iš nuotraukų žvelgia pirmasis Zapyškio valsčiaus vykdomojo komiteto pirm. J. Seniūnas, sovietų pusėje II D. kare kovoję zapyškiečiai ir dabartiniai darbo pirmūnai. Jau anksčiau šiame pastate buvo įrengta paroda, pasakojanti apie kultūrinių paminklų apsaugą šiame rajone. Taigi, senojoje šventovėje, kuri laikoma vienu reikšmingiausių gotikos paminklų Lietuvoje, skleidžiama didesnės reikšmės neturinti vietinio kolchozo istorija. Kyla klausimas — kodėl to 1578 m. pastato niekas nesusiprato palikti muzėjinę šventovę? Turistams juk tikrai būtų buvę įdomu pamatyti, kaip Dievą garbino mūsų senoliai ir kaip tais laikais atrodė tokio dievnamio vidaus įrenginiai su jo altoriais bei statulomis.

ONĄ KAJECKIENĖ, Lietuvos atstovo žmoną Vašingtone, šio miesto gatvėje dienos metu užpuolė ranki nukų grobėjas. Ranka užspaudęs burną, jis atėmė piniginę ir pabėgo. Praeiviai nereagavo, o iškviesta policija užpuolėjęs neįstengė sustoti.

Lietuvos pasiuntinybėje Vašingtone Vasario 16 proga atsilankė, tarp daugelio kitų svečių, JAV valstybės departamento pareigūnas Baltijos kraštams Thomas Gerth. Iš kairės: O. Mikulskienė, T. Gerth, p. Kajeckienė, Lietuvos atstovas J. Kajeckas. Meninę priėmimo programą atliko Čiurlionio ansamblio nariai iš Klevelando V. Bacevičius

Kanadiškė "Baltija" Urugvajuje

M. CHAINAUSKAS

Montevideo pasiekėme gruodžio 27 d. Mus aerodrome susitiko lietuvių atstovas. Susirinkę savo daiktus, vykome į viešbutį. Buvau nustebintas Urugvajaus gamtos grožiu. Pušinėliai, krūmai ir kalneliai priminė man gimtąją Lietuvą. Buvau taip pat nustebintas apylinkių ir Montevideo švara.

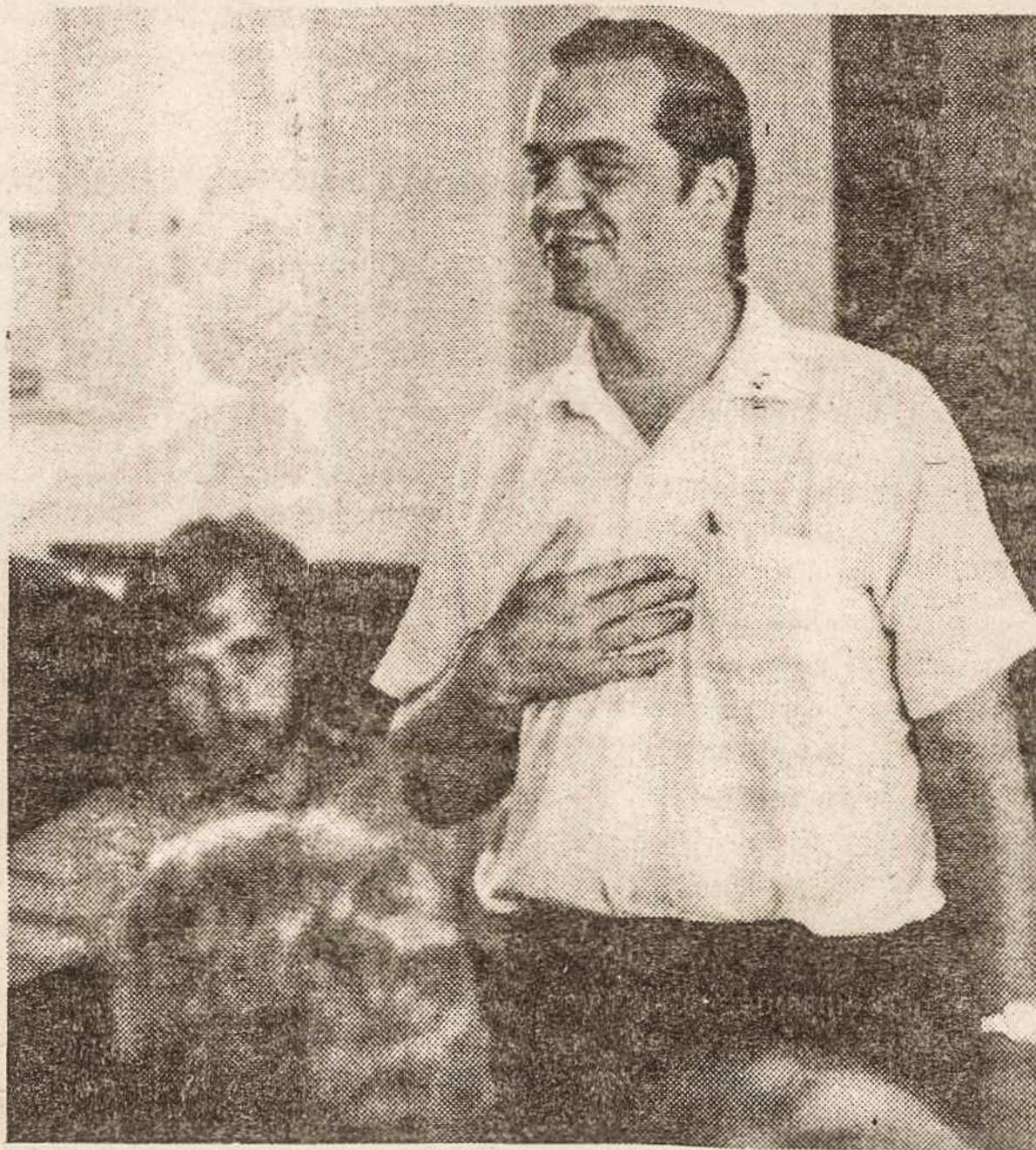
Talentu vakare

Vakare p. Mačansko rūpesčiu buvo atsiųstas mums autobusas nuvažiuoti į talentų vakarą "Club Uruguay". Vakarą tvarkė buvo labai gera. Programa, prasidėjo Urugvajaus ir Lietuvos himnais. Pastarasis skambėjo galingai. Programa buvo sudaryta iš individualinių ir grupinių pasirodymų. Urugvajaus grupė pašoko Kubilą, o Argentinos — atliko stilizuotą Grandinėle. "Žibučių" oktetas iš Argentinos sėkmingai padainavo 3 dainas, "Baltijos" ansamblis padainavo "Oi tu, Joneli" ir pašoko du šokius — Juodąjį Jonkelį ir Liuoksinį. Programą tvarkė dr. Stanevičius, Sao Paulo tautinių šokių šventės vadovas. Po meninės programos buvo šokiai ir vaišės. Grojo gera muzika, kuri buvo tipiška P. Amerikos ispaniškam stiliui — labai triukšminga. Vaišės buvo puikios. Susirinkę jauni ir vyresnieji iš 4 kontinentų galėjo gražiai pabendrauti. Jaunimo tarpe, deja, nebebuvo girdėti lietuvių kalbos.

Pobūvio metu "Baltija" gavo kvietimą pasirodyti kitą dieną Lietuvių Namuose. Pasilinksminę ir pasivašinę grįžome į viešbutį, nors jaunimas apie miegą dar nenorėjo galvoti.

Išpūdingos pamaldos

Gruodžio 28, sekmadienį po pietų, vykome į lietuvių parapijos šventovę. Diena vėl buvo labai saulėta ir graži. Sunku buvo įsivaizduoti, kad tai Kalėdų šventės. Mišios buvo labai išpūdingos, o šventovė pilna daugiausia senesnio amžiaus žmonių. Čia vėl man priminė Lietuvos šventovę atlaidų metu, kai žmonės Mišių metu kalbėdavo sau Rožinį. Šilima, kalėdinės giesmės, vysk. A. Deksnys ir daug kunigų tas Mišias padarė nepaprastai išpūdingas. Mišios baigėsi Lietuvos himnu. Jauni, seni ir maži — visi giedojo. Pradėjau ir aš pilnu balsu traukti, bet suskaudo širdį, užsikirto balsas, ašaros pabiro iš akių... Pakėliau akis į dangų ir ištarčiau širdyje: "Dieve, neapleisk mūsų brangios tėvynės, sumažink jos kančias".

KUN. A. SAULAITIS, pirmasis Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininkas ir pasaulio lietuvių jaunimo kongreso rengėjų komiteto pirm., kalba studijų dienoje Brazilijoje T. Ž. klisė Nuotr. D. Blauzdžiūnaitės

Mugėje ir salėje

Po Mišių visi rinkosi į Lietuvių Namus. Čia galima buvo nusipirkti pavalgyti, atsigerti alučio, susitikti su pažįstamais ir naujų pažinčių užmegzti. Ten pat buvo suruošta mugė, kur galima buvo nusipirkti lietuviškų ir urugvajišku dirbinių. Ypač buvo gražių lietuviškų juostų ir audinių.

Parapijos salėje vyko kultūrinė programa. Salė buvo pilna, bet daugumai susirinkusių, iš toli suvažiavę, tęsė pokalbius, todėl silpnesni programos dalykai mažai buvo girdimi. "Baltija" vėl pasirodė su dainomis ir šokiais. Buvo stengtasi duoti vis naujus šokius ir naujas dar negirdėtas dainas.

Ekskursija

Gruodžio 29 d. beveik visi "Baltijos" dalyviai išvyko su ekskursija į Punta del Este. Vėl matėme gražią Urugvajaus gamtą. Punta del Este — tai kurortinė vieta. Labai gražios pakrantės. Vėl stebėjome to miestelio ir pakrančių švara.

Karšta saulė pamažu leidosi, artėjo vakaras, ir mūsų autobusas su pavargusiais, bet linksmomis keleiviais skubėjo atgal į Montevideo. Mes žinome, kad gražioji Urugvajaus pasaka eina prie galo, kad kitą dieną jau skrisime į Sao Paulo.

Tris dienas buvome Urugvajuje, ir jos visos buvo saulėtos. Turbūt ir mūsų atmintyje Urugvajus pasiliks kaip saulėtas ir mielas kraštas.

Gyvenimo lygis Urugvajuje yra daug žemesnis nei Kanadoje, bet žmonės yra labiau patenkinti. Ypatingai malonūs buvo mums Montevideo lietuviai.

Nuostabus žmogus

Teko arčiau pažinti ir dr. Stanevičių. Nuostabu, kad žmogus, čia augęs, mokslus baigęs, taip gerai lietuviškai kalba. Nuostabu taip pat jo platus žinojimas apie tautinius šokius. Gaila, kad Montevideo grupė "Ažuolynas" išbiro. Ji, dr. Stanevičiui vadovaujant, buvo pasiekusi labai augštą lygį. Dr. Stanevičius ieškojo naujų būdų šokiuose, vartojo daug sceninių drabužių, dalgius Rugučių šokiui, pusiau išaustus audinius audimą vaizduojamuose šokiuose. Pasirodo, jis yra ir menininkas. Buvo progą išgyti keletą lietuviškų plokštelių. Visi tų plokštelių viršeliai yra dr. Stanevičiaus piešti.

Į Braziliją

Gruodžio 30 d. palikome saulėtą Montevideo ir po labai trumpo skridimo nusileidome Sao Paulo aerodrome. Čia žmonių buvo labai daug ir beveik visi lietuviai, nes visas kongresas persikėlė į Sao Paulo. Ga-

lima buvo jaustis kaip Lietuvoje. Sao Paulo lietuvių organizacija buvo labai gera. Mus visus nuvedė į laukiančius autobusus ir pasakė kur kiekviena grupė turi vykti. Visą kelionę "Baltijai" buvo daug vargo su lagaminais, nes prisidėjo muzikos instrumentai ir tautinių šokių reikmenys. Suprakaitavę nešėme viską į autobusus. Tame pačiame autobuse važiavo ir Vokietijos lietuvių grupė.

Pro lūšnas

Su mumis autobusu važiavo ir mūsų reikalus tvarkė kun. J. Šeškevičius. Važiavome į Vila Zelinos parapiją. Lauke buvo jau tamsu, bet įstengėm matyti mažus ir didelius pastatus. Autobusas važiavo gan siauromis gatvėmis. Į akis krito lūšnų kvartalas. Tai šurpą keliančios lūšnos — sunku įsivaizduoti, kaip žmonės gali čia gyventi! Kun. Šeškevičius paaikšino, kad čia gyvenantys nemoka jokios nuomos ir jokių mokesčių. Daugumas esą dėlto čia ir gyvena, nors galėtų gerus butus nuomoti. "Pilki keleliai dulka" — skambėjo jaunimo daina.

Parapijos salėje mus paskirtė į nakvynių vietas. Viskas buvo iš anksto sutvarkyta, automobiliai jau laukė. Visi vykome į naujus namus.

Rengėmis N. Metų sutikimui. Vakare rinkomės vėl į Vila Zelina parapiją ir iš čia vykome į puikią salę beveik miesto centre į N. Metų sutikimą. Salė buvo be galo didelė, bet žmonių neįstengė sutalpinti. Sutikau kun. A. Saulaitį ir tariau: "Argi negražu? Kur tik lietuviai susirenka, ten vietos trūksta".

ŠYPSENOS

Žmona ir vyras

Astronautas Collins vieno pokalbio metu prisiminė, kad vyrai per parą vidutiniškai pasako 25.000 žodžių, o moterys — 30.000.

— Bet kvailiausia yra tai, — pridūrė jis, — kad vakare, kai grįžtu namo, mano 25.000 žodžių jau būna išsakyti, o mano žmona savo 30.000 tik pradeda.

Kolonistai ir plytos

Kaune yra augštų pastatų. Kartą iš tų augštybių nukrito plyta. Pataikė į praeinantį žmogų ir užmušė. Subėgo žmonės ir pamatė, kad tai rusas. Viena žiūrovė prabilo:

— Taigi, tų rusų tiek privežė, kad nebėra kur nė plytai nukristi!

~~~~~
Jieskote geros dovanos? Užsakykite lietuvišką laikraštį arba nupirkite lietuvišką knygą.

TIESA IR GYVENIMAS

POKALBIS – T. KIJASKAS

Tėv. Gediminas Kijauskas, SJ, Clevelando lietuvių parapijos klebonas su Tėv. J. Zaremba.

LIETUVOS BAŽNYČIA

1. Kiek domimasi ir pažįstama LKB Kronika angliškai kalbančią ir amerikiečių tarpe, kaip susipažįsta su LKBK turiniu?

Anglų kalba išeina atskiri LKBK numeriai. Iki šiol esu matęs 11 nr. Kronika yra siuntinėjama JAV vyskupams ir kitiems įtakingiems asmenims, laikraščių redaktoriams. Geriausiai atkreipiamas svetimtaučių dėmesys į LKBK turinį straipsnių būdu pristatant pagrindines mintis, pavaizduojant vienu kitu pavyzdžiu, kaip Lietuvoje okupantas nesisikaito su žmogiškosiomis teisėmis.

2. Religinė Šalpa išleido lietuviškai du LKBK tomus. Kiek ir kaip domimasi šia knyga, platinama? Ar žmonės kalba apie LKBK, mini kalbose, minėjimuose?

LKB Kroniką pirmiausiai sutinkame JAV-bėse gyvenantys lietuviai „Draugo“ dienraščio puslapiuose. Iki šiol jau esame perskaitę 20 Kronikos numerių. Du minėtieji tomai tepima tik 15 Kronikos numerių. Išleistuosius du atskirus tomus žmonės irgi perkasi. Aišku, žmonėms reikia priminti ir juos paraginti. Per Kronikos puslapius į mus prabyla gyvoji Lietuva. Ypač jaunimui šios knygos turėtų būti pristatomos ir ten aprašomi įvykiai pažįstami.

Čikagoje Kronikos išleidimas susilaukė ir knygos pristatymo. Būsimasis Ateitininkų Federacijos kongresas 1977 metais svarsto Kronikos temomis užprašyti didesnio masto meninį veikalą, kaip pav. oratoriją, kontatą ar dramos veikalą.

3. PLB paskelbė 1976 m. Lietuvos Bažnyčios metais. Tam pritarė ir Žygis už Tikėmo Laisvę. Ko Jūs tikėtės iš tų metų, ką jie turėtų atsiekti?

Šįmet sueina 50 metų nuo Lietuvos Bažnytinės Provincijos įsteigimo. Tai buvo svarbus įvykis krikščionybei Lietuvoje. Šie metai būtų gera proga ir visame pasaulyje paskludusiems lietuviams giliau pažvelgti į dabartinę Bažnyčios padėtį Lietuvoje, ypač LKBK šviesoje. Krikščionybė Lietuvoje jau klesti

virš 700 metų. Ką davė krikščionybė Lietuvai ir ką lietuvių tauta davė krikščionybei? Su pagrindu Pijus XII pavadino Lietuvą katalikybės avanpostu Šiaurės Rygų Europoje. Krikščionybės kelias Lietuvoje mums daugumoje yra paslėpti lobiai. Lietuvių Katalikų Mokslo Akademija Romoje leidžia, T.P. Rabikauskui, S.J., redaguojant „Relationes“ (vyskupijų pranešimus Romai). Bet iki šiol dar mes neturime rimto mokslinio veikalų apie Bažnyčią Lietuvoje. Minėtų šaltinių („Relationes“) leidimas yra tik ruošimasis tokio veikalų paruošimui.

Mums, minintiems šiuos Lietuvos Bažnytinės Provincijos 50-tuosius metus, vertėtų pasvarstyti, kaip išeivijoje tikintieji galėtų daugiau susijungti, kaip darytis vis sąmoningesniais savo tikėjimo išpažinime.

4. Ar žmonės, jaunimas jaučia paskatą, jėgą, dvasią iš LKBK, kuri pagyvintų mūsų religinį-tautinį gyvenimą. Koku būdu tai pasiektų?

Taip, susipažinus su aprašytaisiais įvykiais LKBK, žmogaus jautrumas negali būti nepaveiktas. Pajutęs tėvynėje pasilikusiųjų ištikimybę savo tikėjimui ir kova už religinę laisvę, kiekvienas lietuvis plačiajame pasaulyje jaus ar bent turėtų jausti paskatą į tautinį ir religinį sąmoningumą.

Prisimena čia Nijolė Šadūnaitė. Ji buvo nuteista kalėti trejus metus sunkių darbų kalėjime už LKBK perrašinėjimą ir platinimą. Štai keleta ištraukų iš jos kalbos komunistų teisėjams: „Svarbiausia gyvenime išlaisvinti širdį ir protą nuo baimės, nes nuolaidžiai blogiui yra didelis nusikaltimas“. Ir vėl: „Kas gali būti gyvenime svarbiau, kaip mylėti žmones, jų laisvę ir garbę? ... Meilė žmonėms – visų didžiausioji meilė, o mirtis už žmonių teises – gražiausioji meilės daina“. Nijolės negazdina nė didžiausia auka: „Su džiaugsmu eisiu į vergiją dėl kitų laisvės ir sutinku mirti, kad kiti gyventų“. Ji šiandien pergyvena tokią vergiją. Paklausime: Iš kur ji semiasi jėgų tokiam ryžtui? Nijolės žodžiai: „Šiandieną aš atsistoju šalia amžinosios tiesos – Jėzaus Kristaus ir prisimenu Jo ketvirtąjį palaiminimą: „Palaiminti, kurie trokšta teisybės, nes jie bus pasotinti“.

Laisvajame pasaulyje gyvenantieji lietuviai atsiliepia tokiai padėčiai tėvynėje ne tik susipažindami su ja, bet taip pat išnešdami viešumon, į spaudą, visais kitais būdais belsdami į pasaulio vadų ir kitų atsakingų žmonių sąžines dėl didelės neteisybės ir persekiojimų Lietuvoje. Tokio beldimo iš mūsų laukia ir tikintieji tėvynėje: „Mes, Lietuvos katalikai, prašome savo brolius išeivijoje ir visus bičiulius pasaulyje informuoti plačiąją visuomenę ir tautų vyriausybes apie žmogaus teisių pažeidimus Lietuvoje. Jūsų, broliai ir Lietuvos bičiuliai, energija ir auka šiuo metu mums yra gyvybiniai reikalinga“. (LKBK, Nr. 15).

IŠEIVIJOS RELIGINIAI KLAUSIMAI

1. Kokios yra didesnės, svarbesnės išeivijos lietuvių religinės problemos, sunkumai? Ar yra skirtingų ar ypatingų, daugiau jaučiamų, negu šiaip krikščionių ir žmonių tarpe: šeimoje, jaunime, asmeniškai?

Aplamai, visa eilė žmonių ir krikščionių išgyvenamų religinių problemų bus sa-

vos ir mums: staigūs ir greitai pasikeitimai pasaulyje sujaukia tiek žmogiškąsias, tiek religines vertybes; tai atsiliepia į šeimų gyvenimą; jaunimas dar jautriau pergyvena ne tik savo jaunatviškas audras, bet taip pat ir pasaulio maišatį. Bažnyčios gyvenime povatikinės nuotaikos irgi sukėlė daugelio tikinčiųjų gyvenime audras: pakeitimai liturgijoje, pasninko sumažinimas, visa eilė kitų potvarkių paveikė kai kuriuos žmones daug giliau ir arsiliepė net jų tikėjime. Žmonės pasigedo tinkamo įvedimo į pakeitimus. Žodžiu, laiko ir vietos problemos veikia mus visus.

Būdingesnės problemos lietuviams kaip ir kitoms tautinėms grupėms pasirodo, kai jiems trūksta tinkamo dvasinio patarnavimo, t.y. atsižvelgimo į jų kalbą, papročius, tautos praeitį. Lietuvius giliai paveikia ir dabartinis religinis persekiojimas Lietuvoje. Kai kuriose vietose lietuvių kunigų religinės literatūros ir tinkamos pastoracinės veiklos stoka žmones paliko tuštumoje: ne visi žmonės pajėgė save dvasiniai maitinti vietinės sielovados patarnavimuose. To priežastimi galėjo būti kalbos per menkas mokėjimas ir eilė kitų problemų.

2. JAV-bėse kai kur nyksta lietuvių parapijos, nes žmonės kraustosi. Kiek veikia (pav. Jūsų parapijoje) nuotoliai? Kas pritraukia žmones dažniau atvykti, dalyvauti? Kokią pramatote parapijų ateitį – ko reikės DAUGIAU?

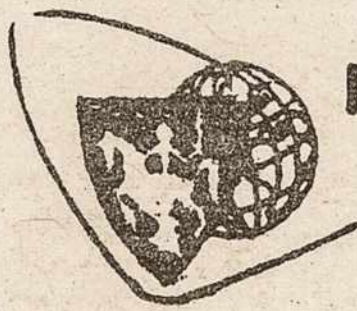
Eilė lietuvių parapijų užsidarė, nes pasikeitus aplinkai, lietuviai išsikraustė, išsikeldami, jie ne visuomet būrėsi vienon vieton, todėl ir naujų lietuvių parapijų beveik neįsikūrė. Viena išimtis būtų Detroitė. Bet ir ten lietuvių parapija buvo nugriauta dėl greitkelio pravedimo. Sąmoningi parapijiečiai rūpinosi ir ilgai kovojo, kad vietoj sugriautosios bažnyčios nauja būtų statoma ten, kur daugiausiai susitelkė lietuvių. Ir šis atvejis rodo, kad JAV bažnytinė vadovybė didelio prielankumo tautinių parapijų įsisteigimui neturi.

Nuotoliai, aišku, atsiliepia į parapijiečių lankymosi dažnumą. Žmones atgraso toliau važiuoti, kai blogi orai.

Šiaip žmones skatina vykti į savo lietuvišką parapiją pamaldų patrauklumas, iškilmingumas; proga po pamaldų susitikti pažįstamus prie kavutės parapijos salėje; galimybė peržvelgti ir įsigyti lietuvišką knygą, plokštelę knygų kioske. Po pamaldų paprastai lengva susieiti organizacijų valdyboms susirinkimams, posėdžiams.

Parapijų ateitis bus tokia, kokia ją sukursime. Jei parapija augs į tikrą krikščionišką bendruomenę, kurioje kiekvienas pasijus gyvas tos bendruomenės narys – senas ir jaunas, mokytas ir mažiau mokytas, sveikas ir ligonis, turtingas ir vargšas, – kai tos bendruomenės tikintieji jaus atsakomybę viens už kitą ir bendraudami rodys pagarbą ir meilę viens kitam, tokia parapija turės šviesią ateitį nes joje bus gyva Kristaus Dvasia. Ar galime tikėtis susilaukti tokių parapijų? Manau, kad dalinai jau tokių parapijų ir yra, nors ir labai netobulai išreiškiančių tokią dvasią. Juo labiau artėsime prie minėto idealo, tuo šviesesnė bus mūsų parapijų ateitis.

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

III PLJ KONGRESO LAIŠKAS BRAZILIJOS FEDERALINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTUI (tekstas portugališkai)

Jo Ekselencija,
General Ernesto Geisel,
Presidentas
Brazilijos Federalinė Respublika
70.000 Brasília, Brazilija

1976.I.5

Didžiai Gerbiamas Tamsta.

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Trečiasis Kongresas, vyksta 1975.XII.20-1976 I.6 Buenos Airezė-Argentinoje, Montevidejuje-Urugvajuje ir São Pauļyje-Brazilijoje sveikina Jūsų Ekselencija ir Brazilijos Federalinę Respubliką kurios žmonės šiltai priėmė lietuvius imigrantus pereinuose dešimtmečiuose ir kurioje dabar auga jų vaikai, lietuvių kilmės brazilai.

Mes, kaip ir Jūsų Ekselencija, jaučiam, kad vienas iš pagrindinių šių laikų tarptautinių pavojų yra veržlus rusiškojo komunizmo plėtojimas pasaulyje. Būdami lietuvių kilmės, mes, Pasaulio Lietuvių Jaunimo Trečiojo Kongreso atstovai, tai giliai pergyvename, nes 1940 metais Sovietų Sąjungos kariniai daliniai pagrobė mūsų tėvų žemę, Lietuvą ir kitas Pabaltijo valstybes: Latvija ir Estija. Mūsų broliai ir sesės Lietuvoje neprarado meilės savo tautai ir žemei ir iki šiandien visomis jėgomis nepaliaujamai priešinasi okupacijai ir žmogaus teisių pažeidimams.

Todėl mes prašom Jūsų Ekselencija, instruktuoti Brazilijos atstovų Jungtinėse Tautose iškelti Pabaltijo okupacijos klausimą šiame tarptautiniame forume. Mes ir Lietuvos jaunimas nuoširdžiai tokios akcijos laukiame.

Venecuelos lietuvių jaunimas

A. MAŽEIKA

T. Ž.

Venecueloje šiuo metu gyvena apie 500 lietuvių. 1975 metų lietuviškoje vasaros stovykloje dalyvavo 49 jaunuoliai ir vaikai. Stovyklą organizavo Venecuelos Lietuvių Jaunimo Sąjunga.

Grįžę iš II Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso Venecuelos lietuvių jaunimo anuometiniai atstovai su Algiu Dugnu priešaky įsteigė Venecuelos Lietuvių Jaunimo Sąjungą, priklausančią prie PLJS ir veikiančią PLB rėmuose. Pirmieji veiklos metai buvo sunaudoti struktūriniais darbams.

Praėjus organizaciniam periodui, Venecuelos Jaunimo Sąjunga suruošė didelę lietuvišką parodą, skirtą Venecuelos publikai. Paroda įvykė labai gerose patalpose, miesto centre. Ją atidarė jaunimo kviesta pramonės ministerio žmona. Paroda buvo paties jaunimo iniciatyva organizuota ir įvykdyta, be vyresniųjų talkos.

Parodos surengimas buvo pirmas viešas Venecuelos Lietuvių Jaunimo Sąjungos pasirodymas. Po to sekė visa eilė kitų panašaus pobūdžio darbų. Stambių viešų pasirodymų organizavimas bematant pritraukė lietuviškai kalbančius jaunuolius, kuriems atsirado proga parodyti savo iniciatyvą, kūrybingumą

Metams praėjus, Sąjungos steigėjas ir pirmininkas Algis Dugnas pasitraukė iš pareigų. Jo vieton buvo išrinktas Aras Mažeika. Rinkimų metu jaunimo suvažiavimas priėmė visą eilę nutarimų, kurie vėliau buvo įgyvendinti praktikoje. Nutarimai atkartojė II PLJ Kongreso rezoliucijas ir jas iš dalies kiek praplėtė pagal vietines sąlygas.

Pirmas naujos valdybos rūpestis buvo paruošti būsimus Jaunimo Sąjungos narius. Valdyba suruošė vaikų balius, vaikų stovyklas, kvietė vaikus į jaunimo pobūvius. Vaikai entuziastingai priėmė studentų kvietimą. Jaunimas mokė vaikus lietuviškų dainų, lietuvių kalbos, pravedavo laužus ar žaidimus. Vyresnieji vaikai bei nemažas skaičius gimnazistų, nors ir be balsavimo teisės, šiandieną veikia kaip Sąjungos dalis, jaučiasi priklausą prie lietuviško jaunimo. Prieiti prie balsavimo teisės yra svarbus įvykis.

Specialus dėmesys buvo atkreiptas į mišrių šeimų vaikus. Buvo dedama daug pastangų juos pritraukti ir sudaryti jiems sąlygas pramokti lietuviškai. Mišrių šeimų vaikai ir jaunuoliai dabar sudaro svarbią grupę, kuri aktyviai talkina Sąjungos darbuose. Kaikurie mišrių šei-

III PLJ KONGRESO LAIŠKAS JUNGTINIŲ TAUTŲ GENERALINIAM SEKRETORIUI (tekstas angliškai)

Jo Ekselencija
Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius,
Kurt Waldheim
Jungtinės Tautos

1976.I.5

Didžiai Gerbiamas Tamsta:

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Trečiasis Kongresas, vyksta 1975.XII.20-1976 I.6 Buenos Airezė-Argentinoje, Montevidejuje-Urugvajuje ir São Pauļyje-Brazilijoje sveikina Tamstą ir Jungtines Tautas. Mes, pasaulio lietuvių jaunimas, remiam Jungtinių Tautų veiklą kovoje prieš žmogaus teisių pažeidimus ir imperializma.

Kaip žinote, Sovietų Sąjunga 1940 metais okupavo tris Baltijo valstybes: Lietuvą, Latviją ir Estiją. Nors Sovietų Sąjunga, kaip Jungtinių Tautų narė, ir tarptautinių sutarčių bei žmogaus teisių deklaracijos signatarė yra įpareigota respektuoti kitų valstybių suverenumą ir gerbti jų žmonių teises, ji tų įsipareigojimų nevykdė. Lietuva, Latvija ir Estija iki šios dienos yra Sovietų Sąjungos okupuotos, o jų žmonės persekiojami dėl jų religinių ir tautinių išitikinimų.

Tamsta, kaip Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius turite atsakomybę į šiuos klausimus atkreipti Jungtinių Tautų dėmesį. Prašom Jungtinių Tautų atsižvelgti į Pabaltijo valstybių teisę būti laisvomis ir nepriklausomomis valstybėmis. Mes ir Lietuvoje gyvenantis jaunimas nuoširdžiai tokios akcijos laukiame.

Poetė Marija Saulaitytė iš JAV ir Gabija Juozapavičiūtė, "Jaunimo žiburių" redaktorė iš Kanados, rengia jaunimo kongreso laikraštėlį Argentinoje
Nuotr. D. Blauzdžiūnaitės

mų jaunuoliai jau treči metai ypatingai daug dirba Sąjungos lažui, lanko lietuvių kalbos kursus ir pramoko kalbėti lietuviškai.

Toli gyvenantieji jaunuoliai buvo irgi įtraukti į Sąjungos darbą. 1975 m. stovyklon daugiau kaip pusė stovyklautojų suvažiavo iš provincijos. Šiuo metu jau yra normalu jaunimui iš tolimų vietovių suvažiuoti į sąskrydžius ar pobūvius.

Neatskiriamas lietuviškos šeimos palydovas — lietuviškas laikraštis.

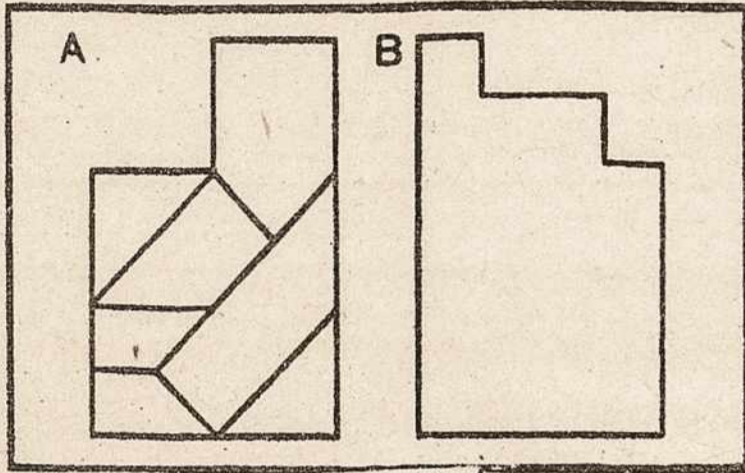
AUDRONE AMBROZAITYTE, studijuojanti dailę Barat kolegijoje ir meno istoriją Lake Forest kolegijoje, Lake Forest, Ill., semestriniam meno istorijos seminarui iškiliausiu XX s. dailininku pasirinko M. K. Čiurlionį, apie kurį jos profesoriai mažai nežinojo. Jos referatas apie M. K. Čiurlionį, papildytas iš K. Bradūno ir A. Kezio, SJ, gautomis skaidrėmis bei antruoju JAV Lietuvių Fondo filmu, susilaukė tokio dėmesio, kad A. Ambrozaitytei jį teko skaityti abiejų kolegijų meno studentams ir profesūrai. A. Ambrozaityte jau yra žengusi pirmuosius žingsnius kolektyvinėse parodose. Šiuo metu ji yra išvykusi Prancūzijoje studijuoti meno ir prancūzų kalbos. Į JAV grįš vasaros pabaigoje.

Mūsų Lietuva Mažiesiems

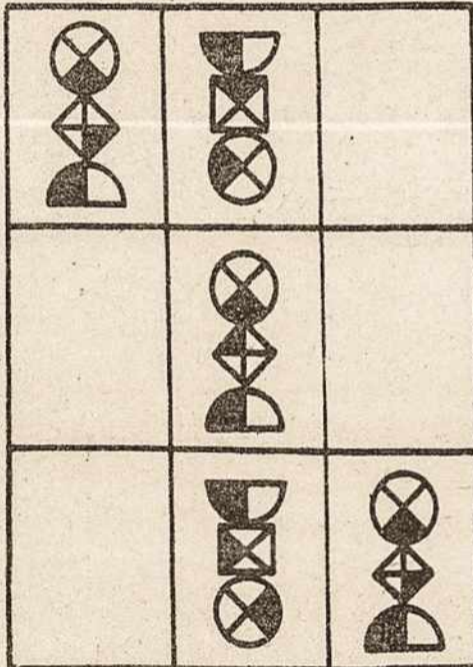
METAMORFOZĖ

Figūros A ir B yra sudarytos iš 7 vienodų elementų. Figūroje A visi septyni langeliai parodyti. Reikia tuos elementus teisingai sutalpinti į figūrą B.

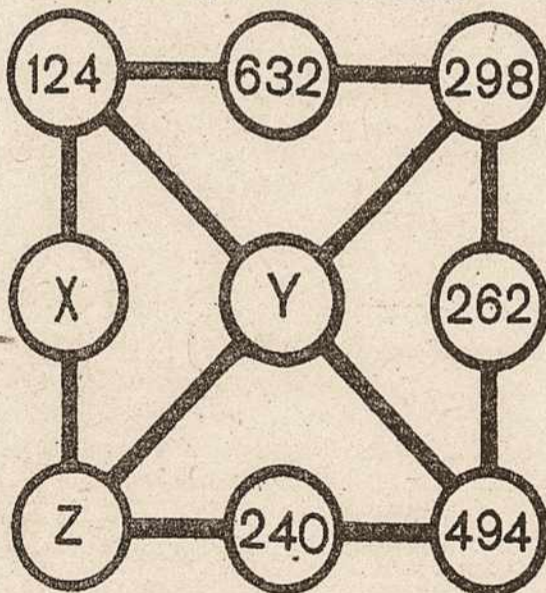
LAISVALAIKIUI

DĖŠNINGUMAI

Nustatę, pagal kokį dėsnį kinta visi trys figūrų sudarantys elementai, užpildykite tuščias vietas.

SKAIČIŲ KVADRATAS

Suraskite x, y ir z skaitmenines reikšmes.

IRUTĖ IR KĖSTUTIS

Per daug išsismagine nepadarykime taip, kaip šis gamtos draugas!!

UŽBURI GRYBAI

Vieną dieną Ona išėjo grybauti. Surado vieną didelį grybą, bet negalėjo išrauti, nors ir smarkiau traukė. Jau būtų išrovus, bet išgirdo ploną balselį. Ji apsidairė, bet nieko nematė. Vėl pradėjo rauti. Staiga ji vėl išgirdo balsą. Balsas tarė: "Prašau, neišrauk mūsų namuko. Tiek daug laiko praleidome, kol suradome tokį puikų namą".

Ona vėl pasižiūrėjo į grybą, pritūpė ir pamatė mažytes, mažytes durytes ir langelį. Tada ji atsakė: "Gera, aš neišrausiu grybo, bet prašau išeiti ir pasakyti man, kas jūs esate?"

Tuoju pro duris išėjo devyni žmogeliai. Visi atrodė kaip dauguma žmonių, tik truputį mažesni "Pasakykite man", — sakė Ona — "Iš kur jūs tokie maži atsiradote?"

Visi devyni kartu atsakė: "Mus ragana užbūrė. Kai aną vakarą pasimeldėm, tuoj visi

pasidarem mažesni. Galvojom, gal baldai pasidarė didesni. Turbūt, ragana netikėjo į Dievą." Taip ir praleidom laiką besikalbėdami. "O" — pasakė Onutė — "jau tamsu darosi, o aš dar nė vieno grybo neturiu!"

"Nesirūpink, Onele, tik užmerk akis ir sakyk "grybai" tris kartus." Ona tą padarė. Kai atsimerkė — buvo visa pintelė pilna grybų.

"Ačiū, ačiū! Jau man reikėtų eiti namo" — sakė Onutė.

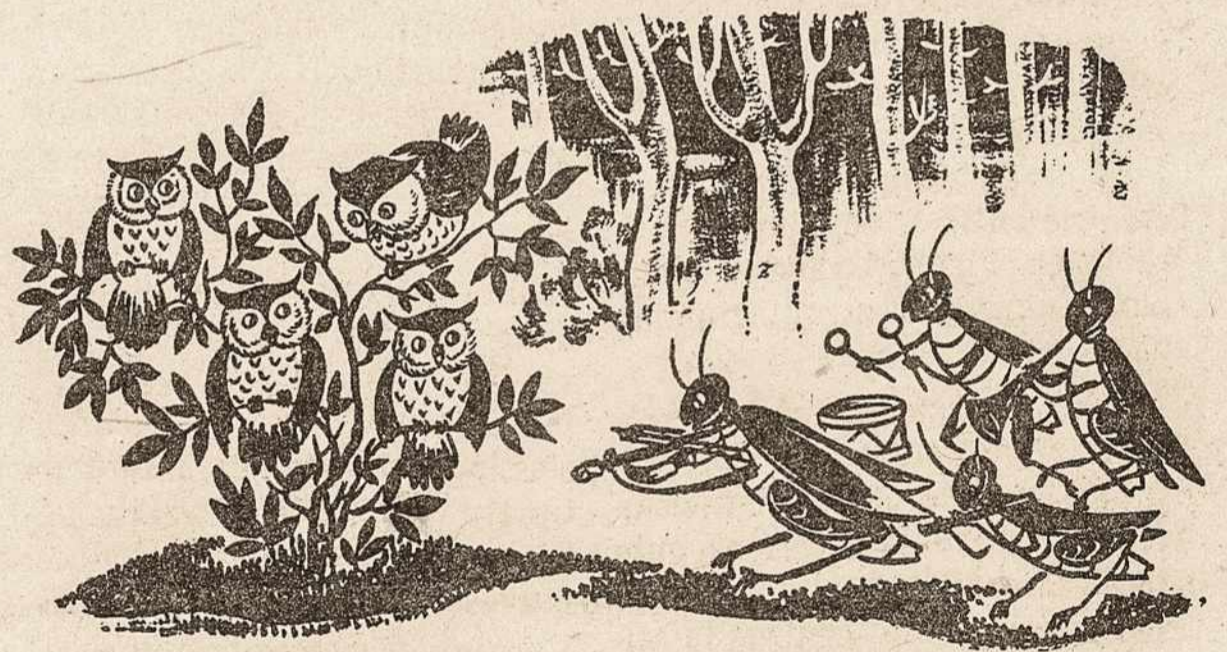
Ji pabučiavo kiekvieną nykštuką ir ruošėsi eiti namo. Staiga tie nykštukai pradėjo didėti. Onutė prabilo: "Negali būti — tai mano broliai!"

Visi dešimt vaikų laimingai parėjo namo ir laimingai drauge gyveno.

Renata Nelsaitė,

Los Angeles lit. m-los 6 sk. m.

"Saulutės spindulys"

D. BASTYB

Literatūra - Dailė - Mokslas

KLEMENSAS JŪRA

STATULA

Paties autoriaus skaitytas kūrinys šv. Kazimiero šventės proga - 1976.III.7.

I

Kas užmiršti galėtų tas siaubo naktis,
Kai baimė veiduose gelsvai pražydo?
Kai laukais nuvilnijo juoda nevilnis -
Apokalipsės raitelis virš miestų skrido...

Rūstus griovėjas naikintiėjo viską,
Kas iki šiolei buvo šventa ir brangu.
Nekalto kraujo upės liejos, tiško -
Ant Lietuvos plačių ramių laukų.

Į tamsią nežinią - palikę degančias sodybas,
Palikę džiaugsmą ten - tėviskėlės kloniuos -
Seni, jauni - visi, visi, kas gyvas -
Į tamsią nežinią skubėjo, bėgo žmonės.

Net maro metais anų senų, senų laikų
Nebūta tiek nuoskaudos, tiek vargo, tiek kančių..

Ir šiandien visa tai atminti man klaiku:
Ištvinę ramios upės nuo ašarų karčių.

II

Kas užmiršti galėtų, kai palikti reikėjo
Gaisrais pražydėjusią gimtąją žemę?
Kurioje tėvų protėvių kaulai ilsėjosi,
Kur žydinti sodai dainomis skardenos...

III

Senelis dievdirbys kelionėn ruošias,
Nubraukia ašarą nuo žilo skruosto.
Dirbtuvėje apeina statulas iš kieto uosio
Ir drebančia ranka visas nuglosto...

Jo rankose šventieji čia atgijo:
Rūpintojėliai ir kristupai ir jurgiai..
Visiems gyvybės savo dalį dėjo -
Visiems jis lenkiasi pagarbiai.

Dabar jis medžio gabalą vežiman deda
Atsargiai - tartum gyvą žmogų ...
Senelė pyksta - jai užėmė net žadą -
Ir duonos kepalą jam parodo:

"Ak, tu ir vėl jau, dėl statulų visokių,
Badu numirsi svečion šalin patekęs..
Jis medį rita ratuosna anokį ---
O, ten, svetur - ne pieno upės teka. "

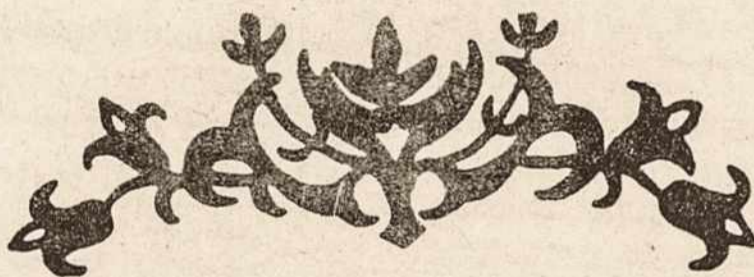
Senelis šypsos, nors ašara jam rieda skruostais:
"Seniai galvojau dar vieną šventąjį pagerbti..."
Ir medį kietą švelniai paglostęs -
Apleidžia žydinčius Pavencius.

IV

Sunki dalia nomado ar čigono,
Kai tamsią naktį dangumi apsikloji,
Kada lietus vanoja šonus -
Su vėjais, su audrom kovojant.

Inž. T. Vizgirdo klišė

Bėglių kolonos ilgos - akim neapmatysi.
Žmogus turtingas tik alkanu skurdu.
Veltui mėgintum - neprašysi:
Kiek pakelėse krinta nežinomų vardų ...

Vežimuos kūdikiai be pieno lašo..
Pagrioviuose ligoniai pamesti..
O pieno paukščiai mirtį neša -
Karo Molocho atsiūsti ...

Seni tiltai tamsia rūdim dažyti,
Bėglių viltingo kelio pikti sargai..
Už jų tu laisvę pamatysi -
Bet peržengti - ilgi, ilgi vargai .

Čia kaupiasi bėglių kolonos,
Čia nerimu plazdena širdys.
Keliautojai - išvargę žmonės -
Juos karo koncertai nugirdė ...

V

Ir dievdirbys seniai prie tilto snaudžia:
Argi nedroš daugiau rūpintojėlių?
Čia kanonados šurprios gaudžia..
Čia žmogų nuskina - kaip gėlę...

Karių kolonos trenksmingai pasitraukė,
Per tiltą veržiasi bėglių minia..
Ir dievdirbys jų tarpe priekin slenka,
Gaisrų pašvaistėmis nusirita diena.

Staiga - išnyra plieno paukščių spiečiai,
Lyg vanagai - baidios mirties nešėjai...
Senelis iškelia rankas į aukštį
Ir šaukiasi visų šventųjų - jų drožėjas.

- Neįtikėtina. Stebuklas... - pravirko žmonės:

Naikintojai ramiai praskrido tiltą ..
- Tai Viešpaties šventa malonė -
Pabėgėliams gražino viltį .

VI

Ir vėl lietingos, rūščios dienos slenka,
Bėglių kolonos išsisklaido kaimuos.
Ir dievdirbys atranda lūšną seną, menką
Kitų varguolių jau seniai apleistą.

Jo rankos vėl skaptuoja medį kietą,
Išspaudžia jam gyvybės bruožus...
Jaunuolio veidą - ant tilto ten regėta -
Kantriausiai medyje išdrožia...

Tą jis šiaip taip nusako žilam klebonui,
Kurio bažnyčiai statulą paskyrė...
Ir stebisi. Ir kraipo galvas žmonės -
Kai gana greit malonių daug patyrė...

Kai patsai vyskupas pašventino senelio drožinį,
Minia giedojo: "O, sanctus Casimirus.."
Ir statula suspindo nuostabiausiu grožiu...
Senelis nubraukė ašarą įkyrią.

VII

Praėjo karo audros. Apgijo gilios žaizdos.
Į užmarštį išvyko senelis dievdirbys.
Tik statuloj išliko ano jaunuolio vaizdas,
Kuris naujų laikų, naujas kartas matys.

Nuliūdusius paguos ir tikintiesiems viltį duos,
Kilmės istorijos jau nieks neprisimins...
Tik žydinčios baltos lelijos žiedas
Nežemiškais kvapais visus gaivins.

Į amžinybės klonius rieda metai,
Legendomis pavirsta įvykiai seni...
Tiktai šventųjų vardo neliečia laiko ratai;
Tebėra jie gyvi - gyvi ir amžini.

1976 m. kovo mėn.

PER KANKLES Į TAUTINI APSISPRENDIMĄ

A Balašaitienė

Daleen Walsh

"Nežiūrįt, kad aš negaliu laisvai lietuviškai kalbėti, aš jaučiuosi turinti lietuviškas šaknis", melodingu balsu kalba mėlynakė, geltonplaukė Akrono Universiteto studentė Daleen Walsh, kurios mamytė, antros kartos lietuvaite, skatina savo jaunąją kartą mylėti jos protėvių kultūrą ir atpažinti savo kilmės šaknis. Lankiusi Vysk. Valančiaus lituanistinę mokyklą keturis metus, Daleen su dideliu malonumu prisimena savo mokytoją Ritą Premeneckienę, kuri pajėgė perduoti Daleen lietuvių kalbos pagrindinį žinojimą. To išdavoje Daleen supranta pokalbius, tačiau laisvai nekalba.

Lituanistinėje mokykloje įstojusi į Alfonso ir Onos Mikulskių vadovaujamą "Aukuro" Ansamblių, ji stebėjo savo drauges lietuvaiteles grojančias kanklėmis, kurių muzika bei skambėsiu ji buvo sužavėta. Iš prigimties muzikali angliškoje

mokykloje nuolat gaunanti pagrindines roles didesniuose mokyklos pastatymuose (pvz. pagrindinė rolė operetėje "Wizard of Oz"), ji nutarė mokytis kankliuoti. Šešeris metus lankiusi Onos Mikulskienės kanklių studiją, įsigijusi kankles, Daleen tapo viena iš geriausių kanklininkių, pasiekusi gan aukštą kanklių virtuoziškumo laipsnį. Jai asmeniškai komp. Alfonsas Mikulskis suharmonizavo muzikaliai komplikotą veikalą "Ant ežerėlio rymojau".

Jos dabartiniame kanklių repertuare, šalia viršminėtos kompozicijos, dar yra A. Mikulskio kanklių kompozicijos "Skamba, skamba kankliai", "Subatėlė", Lietuvos Himnas ir kt.

Daleen Walsh pamėgo lietuvišką muziką Alfonso ir Onos Mikulskių įtakoje. Ji randa, kad lietuviška savo melodijos gilumu, savo muzikinės temos įvairumu yra skirtinga, originali ir viliojanti. Nežiūrint jos devy-

Imtynės

Imtynės yra sunkiosios atletikos sporto šaka. Seniausios iš visų imtynių ir sporto rūšių yra vadinamosios graikų-romėnų imtynės. Senovėje šios imtynės įeidavo į penkiakovės (pentatlono) sudėtį, kurios buvo svarbiausios iš visų olimpinių žaidimų. Šita penkiakovė susidėdavo iš šių rūšių: bėgimas, šokimas į tolį, disko metimas, ieties metimas ir imtynės. Jų nugalėtojus nešiodavo ant rankų ir gausiai apdovanodavo. Senovėje šios imtynės kiek skyrėsi nuo dabartinių, nes jas per šimtmečius taisė ir tobulino įvairūs olimpiniai komitetai. Imtynės žymiai lavina vyriškumą, jėgą ir miklumą. Graikų-romėnų imtynės nėra pritaikytos apsigynimui. Jų pagrindiniai veiksmai — mokytis sudėtingesnių imtynių.

Laisvosios amerikiečių imtynės sutrumpintai vadinamos laisvomis imtynėmis. Tai vokiškos imtynės, kurios viduriniais amžiais pirmą kartą pasirodė Vokietijoje. Tik vėliau jomis susidomėjo amerikiečiai, jas papildė naujais veiksmais ir sugalvojo šūki: „Catch as catch can“ (Griebk, kaip gali griebti.) Iš Amerikos šios imtynės paplito po visą pasaulį. Ypatingai jomis susidomėjo Anglijos sportininkai. Šios imtynės pirmą kartą buvo pripažintos olimpinuose žaidimuose 1908 m. suruoštoje Londone Olimpiadoje. Pripažinta, kad tai yra sportinė mankšta, turinti apsigynimo priemonių.

Džudžitsu — lietuviškai galima pavadinti raumenų laužymu. Ši imtynių rūšis yra gimusi Kinijoje, bet ją išstobulino senovės japonų karžygiai — samurajai. Jie, užsiiminėdami tik fizine ir karine mankšta, surado žmogaus kūne vietas, kurias tiksliai griebiant, gaunamas didelis skausmas ar apmirimas. Laimi tas, kuris pirmas suranda savo priešų silpnąsias kūno vietas. Japonijoje visi mokosi džudžitso veiksmų. Ypatingai kiekvienas kareivis ir

niolikos metų, Daleen žiūri į mūsų muzikos interpretaciją filosofškai, ieškodama joje žmogaus dvasios atspindžių ir senos kultūros bruožų.

Virš penkerių metų Daleen buvo Čiurlionio Ansamblio kanklininke, drauge su ansambliu apkeliausi visą eilę lietuviškų kolonijų Amerikoje, Kanadoje ir Pietų Amerikoje. Ji jaučiasi praturtėjusi, įsigijusi naują, platesnę muzikos, žmonių, svetimų kalbų pažinimą.

Daleen Walsh ypatingai įvertina Onos ir Alfonso Mikulskių kantrybę ir pasišventimą, jų norą perduoti tą gilųjį, paslaptinę lietuvių dvasios momentą, kuris tampa gyvu kanklių muzikos skambėsiu. Jos maloniausi atsiminimai apjungia Čiurlionio repeticijas, kanklių muzikos pamokas, keliones su lietuvišku jaunimu. Ji pripažįsta, kad jos asmenišką pasaulį yra

policininkas turi išeiti valstybės nustatyta tos mankštos kursą. Bendrai paėmus, tai yra tautinė japonų fizinio lavinimo sistema, antrojo pasaul. karo metu gerokai paplitusi visame pasaulyje.

Įsidėmėtina, kad visose sportinėse imtynėse reikalaujama laikyti mandagum taisyklių ir stengtis parodyti veiksmų grožį. Tačiau šiais laikais, imtynės pavertus komerciniu sportu, to „grožio“ nedaug besimato.

Lietuvoje įvairiausios ristinės buvo žinomos nuo seniausių laikų. Daugelis dar gerai atsimename, kai susirinkę apylinkės vyrai, rodydavo imtynių gudrybes. Imtynių sportu Lietuvoje buvo pradėta domėtis praėjusiam šimtmečiui. Nepriklausomoje Lietuvoje pirmosios klasikinių imtynių varžybos buvo suruoštos Kaune 1924 m. Jose varžėsi tik Kaune gyvenantieji imtynininkai. O visos Lietuvos imtynininkų čempionatai pradėti ruošti 1925 m. Lietuvos imtynininkai rungtyniavo ir su iš užsienio atvažiavusiomis imtynininkų grupėmis. Džudžitso veiksmų buvo mokoma Lietuvos policijoje ir iš dalies kariuomenėje. Pasižymėjusių lietuvių imtynininkų yra Amerikoje ir kitose pasaulio valstybėse.

E. L. V. Vytenietis

praturtintas, kad jos jauna asmenybė sustiprinta per lietuvišką dainą ir lietuvišką muziką. Ji jaučia stiprų saitą su lietuvių etnine grupe ir, progai pasitaikius, pabrėžia savo lietuvišką kilmę su pasididžiavimu. Nežiūrint viską supilkinančios laiko dvasios, ji nori skirtis iš kitų. Daleen Walsh, ieškodama savo vietos gyvenime, pasirinkusi gailėstinę sesers profesiją, buvo priversta išvykti iš Clevelando. Savo atostogų metu ji suranda laiko pabendrauti su savo buvusiais kolegomis ir mokytojais, dalyvauti lietuviškuose subuvimuose. Iškilmingų pietų metu Čiurlionio naujose repeticijų patalpose Daleen Walsh atsisveikinimo proga buvo apdovanota plokštele.

Reikia tikėtis, kad mūsų liaudies muzikos dvasia jaunosios Daleen sieloje įrašė neišdildomus pėdsakus.

MŪSŲ ŽINIOS

SUSIRINKO RŪTELĖS TĒVAI

Sekmadienį kovo 14, Jaunimo namuose su „Rūtelės“ vadovais kun. H. Šulcu, E. Bacevičiene ir A. Aleknavičium susirinko šio sambūrio vaikų tėvai, kurie išklaušė trumpo kun. Šulco pranešimo apie ateities veiklą, įskaitant galimybę skautams ir skautėms sekančiais metais stovyklauti sniege Bolivijoje to krašto skautų globoje, vieneto atstovams dalyvauti lietuvių skautų stovyklose šių metų viduryje Šiaurės Amerikoje ir už dviejų metų didžiulėje lietuvių stovykloje Australijoje.

A. Aleknavičius paaiškino, atsišepdamas į jo girdėtas pastabas, kad Jaunimo sambūris „Žilvitis“ tebegyvuoja, nors daugiau girdimas „Rūtelės“ vardas. Prieš keletą metų „Žilvitis“ pasidalino į tris grupes pagal amžių — jaunesnių „Eglutė“, vidurinių „Rūtelė“ ir vyresnių „Vienybė“, bet ir tos grupės ir daugiau pasireiškianti „Rūtelė“ yra to paties mokyto. Magdalenos Vinkšnaitienės įsteigto „Žilvicio“ tęsinys, veikias jau apie 15 metų.

Iškilo diskusijos apie V-tąją Tautinių šokių šventę Čikagoje rugsėjo 5 d. „Nemuno“ vadovas Jonas Lukoševičius paaiškino, kad turis pakankamai šokėjų (virš dvidešimt) kurie galės dalyvauti, kad šiuo metu ieškoma pigiausių būdų į JAV nuskristi, ir kad „Nemunas“ nepriims naujų narių iki po šventės, nes nori, kad šventėje dalyvautų patyrę ir susišokę šokėjai.

APLIJO SKAUTUS

Norėdami geriau pasiruošti būsimoms skautiškoms stovykloms, skautų — skaučių vieneto nariai pradėjo savaitgaliais stovyklauti mažesniais būreliais, įprasdami prie stovyklavimo meno, virimo ir kitų uždavinių, geriau savo tarpe susigyvendami. Pirmasis — vyresnių berniukų — būrelis kovo 13 anksti rytą traukiniu nuvažiavo į Parana-piacaba, įrengė stovyklą, bet vėlai vakare turėjo sugrįžti namo dėl labai smarkios audros. Kiti trys vieneto būreliai — skiltys stovyklauš ateinančiais mėnesiais.

Skautų sueigos vyksta Jaunimo namuose šeštadieniais nuo 14 iki 15 val., prieš pat liuanistinę mokyklėlę.

KELIAUJA

Kovo 25 į Čikagą sugrįžo ilgesnį laiką São Paule pas gimines viešėję Ona (Joteikaitė) ir Vincas Kuliešiai.

Šią savaitę Paragvajuje keliaudami žada aplankyti ir lietuvių Bruna (Kemeklytė) ir Piero Merani.

Šią savaitę iš sostinės Brazilia į Rio atskrenda Bronius Aušrotas su žmona, dalyvaujant lietuvių ekskursijos grupėje iš Š. Amerikos. Šio mėnesio pabaigoje bus São Paule.

Į Brazilia savo sūnaus Carlos naujagimio sūnaus krikštynoms išskrido Julius Laucevičius, taip pat jų giminės Henrikas ir Janina Valavičiai.

Rymantė Steponaitytė šią savaitę persikelia į Ouro Preto, MG, kur dirbs kasyklų firmos raštinėje.

Iš Urugvajaus į São Paulį atvažiuo apdraudos bendrovės vedėjas Albinas Mačiulaitis.

Kovo 9 d. naktį šv. Kazimiero parapijos klebonas kun. P. Daugintis autobusu išvyko į Montevideo pavaduoti kun. J. Giedrio, kuris atvažiuoja į São Paulį pasilsėti. T. Daugintis mano Urugvajuje būti apie du mėnesius.

Kun. H. Šulcas šią savaitę išsiųtu valsčiuje, Pr. Kondroto sodyboje, kur vasarą stovyklavo vaikai.

Kun. A. Saulaitis neišvyksta atostogų, nes nenori praleisti Vila Zelinis turgaus, kuriame sužino visas vėliausias naujienas.

IŠSKRIDO NAMO

Vincas ir Onutė Joteikaitė Kuliešiai po Jaunimo Kongreso ir trijų mėnesių savo šiltų ir malonių atostogų São Paule grįžta į Čikagą. Ten jų laukia palikti namai ir Vinco, kaip statybininko, nebaigti darbai. V. O. Kuliešiai dėkoja savo plačiai giminei ir São Paulo mieliems lietuviams už jų šiltą ir vaišingą priėmimą. Ir visus maloniai kviečia juos aplankyti Čikagoje.

MŪSŲ STUDENTAI

Reinaldas Povilavičius buvo priimtas į Mackenzie universiteto civilinės inžinerijos fakultetą. Gyvendamas V. Oratório daug metų lankė šv. Kazimiero liuanistinę mokyklą, o vėliau, nors labai užsiėmęs, dažnai ateina į lietuvių parengimus.

Paulius Mekšėnas iš Parque São Lucas šiais metais pradėjo lankyti techninę žemės ūkio mokyklą Jacareí mieste, namo sugrįždamas tik savaitgaliais. Paulius priklauso Rūtelei ir skautų vienetai V. Zelinioje.

MIRĖ

Pranas Pavilavičius, 76 m., kilęs iš Rokiškio, mirė kovo 17 po ligos. Gyveno São Paule, buvo našlys. Paliko brolius, seseris ir kitus giminės.

RUOŠIA 50 M. MINĖJIMUS

Pereitą šeštadienį tris valandas Brazilijos lietuvių pagrindinės imigracijos 50 m. sukakties reikalus svarstė komiteto valdyba, ruošdamasi pilno komiteto posėdžiui kovo 28.

Nutarta sudaryti leidinių komisiją, kuri savo surinktą, paruoštą medžiagą apdirbs portugalų ir lietuvių kalba leidiniams bei lietuvių skyriui pabaltiečių parodoje (rugpiūčio 15-31, Praça Roosevelt).

Finansų komisijai talkininkus kvies išdiniškai Aldona Valavičienė ir Algimantas Saldys. Ši komisija ruoš renginius lėšoms sukelti ir ves lėšų vaju paminklui statyti.

Valdyba nutarė skelbti konkursą 50 m. imigracijos simboliui nu-

★ **PAŠAUKIMAS Į KUNIGUS** misijų kraštuose auga. Tai paskelbė tikėjimui skleisti kongregacijos spaudos agentūra „Fides“. 1965 m. misijų kraštuose buvo išventinta 415 kunigų, o 1975 m. — 655 kunigai. 1965 m. misijų kraštuose buvo 5,212 klierikų, o 1975 m. — 8,652 klierikai. Šiuo metu misijų kraštuose veikia 99 seminarijos, kuriose ruošiami vietiniai kunigai.

LENKAI ATSIUNTE REZOLIUCIJĄ. Niagaros srities lenkų kongreso skyrius specialiaje susirinkime vienbalsiai priėmė rezoliuciją, sveikinančią šio krašto lietuvius Vasario 16 proga ir išreiškiančią solidarumą bendroje kovoje už laisvę.

BROCK UNIVERSITETAS parodė dėmesį ir lietuvių papročiams bei tradicijoms. Vasario 19 d. įvyko šiam reikalui seminaras. Lietuviams atstovavo S. Šetkus, buvęs baltiečių universiteto Vokietijoje, Pinnenberge, lektorius.

ŠYPSENOS

Shaw aritmetika

Prancūzų laikraštis „Point de Vue“ pateikė didžiojo juokdario ciniko Bernardo Shaw skaičiavimą apie žmogaus darbdienius metų laikotarpyje. Esą metai turi 365 dienas; pusė to laiko, t.y. 182 dienos, yra naktis. Iš metų lieka 183 dienos. Kiekvieną dieną po 4 valandas išeina valgiui bei polisiui. Tai sudaro 60 dienų. Lieka 123 dienos. Iš metų atėmus 52 sekmadienius, lieka 71 diena. Dar reikia priskaičiuoti savaitgalinius 52 šeštadienius. Lieka 19 dienų. Trys dienos metuose duodamos laisvai sirgti. Lieka 16 dienų. Iš to skaičiaus atimkime 15 dienų atostogoms. Lieka 1 diena, ir ta yra Darbo šventė... Parinko Pr. Alš.

Ereliai ir lėktuvas

Du ereliai — senis ir jauniklis skrenda padangėse. Virš jų galvų pralekia sprausminis lėktuvas. Jauniklis klausia:

— Kodėl tas paukštis taip skuba?

— Jei tau uodega rūktų ir tu skubėtum, — atsakė senis.

piešti iki gegužės 31 (plačiau sekančiame ML nr.), ir kai tik sužinos iš miesto apie paminklo galimybes, skelbs kitą konkursą paminklo projektui.

Parodai medžiagos surinkti valdyba kreipsis į visus lietuvius, turinčius įdomių dokumentų, prisiminimų iš Lietuvos bei kitų daiktų iš pačios imigracijos pradžios.

Gegužės pabaigoje bus ruošiamą programa, vaisės, pirmųjų imigrantų pagerbimas, ilgamečių lietuvių menininkų pasirodymas. Numatyta birželio mėn. rengti „churrasco“, vėliau alaus šventę ir t.t.

Nutarta kvieisti Garbės komitetą kurio nariais bus pasižymėję lietuviai ir taip pat žymūs keliaučiai.

EKSKURSIJA Į JAV

„Nemuno“ tautinių šokių grupė dalyvaus V-toje Tautinių šokių šventėje Čikagoje šių metų rugsėjo 5 d., kartu su šokių vienetais iš Venecuelos, Europos, Kanados ir JAV.

Norėdami ir patys pigiau nuskristi į JAV ir sudaryti tą pačią progą kitiems, šokėjai kviečia norinčius keliauti prisijungti prie ekskursijos, kuriai reikalinga iš viso 40 ar 45 asmenys, kurių pusė bus šokėjai.

Ekskursijos data: nuo rugpiūčio 29 iki rugsėjo 19. Ekskursijos kaina pareis nuo skaičiaus — jeigu bus mažiau negu 40 asmenų, kainuos 574 doleriai; jeigu 40-45, kaina nukrenta iki 450 dol. Kelionės maršrutas: São Paulo - Miami. Gali būti kad sudarius grupę skrydis tęsis iki Čikagos. Bendrovė Varig kelionės mokestį duoda išmokėti per ilgesnį laiką.

Norintieji kartu keliauti, pasinaudoti pigesne kelionės kaina, patys pasirūpina tolimesne savo programa Šiaurės Amerikoje.

Užsirašyti iki gegužės 1 d. per šv. Kazimiero parapijos kelboniją (ML redakciją). Nemuno vadovas Jonas Lukoševičius vėliau susisieks su ekskursijos dalyviais.

St. Catharines, Ont., miesto burmistaras J. Reid pakelia Lietuvos vėliavą prie miesto rotušės Vasario 16 proga

MŪSŲ ŽINIOS

GAVĖNIOS SUSIMASTYMU I

Veronika nušluosto Jėzaus veidą — dail. V. Kašuba

ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS SUSIRINKIMAS

Lietuvių R. Katalikų Bendruomenės metinis susirinkimas šaukiamas šių metų kovo mėnesio 28 dieną 16 val. Jaunimo Namuose. Programoje bus Valdybos pranešimai, praėjusių metų veiklos apžvalga ir bus išdalytas susipažinimui ir studijoms statutų reformos projektas.

Prieš susirinkimą bus galima užsimeklėti nario mokesčių.

Visi nariai prašomi susirinkime dalyvauti.

K. J. Šeskevičius
pirmininkas

PIRMOJI SUSIRINKIMŲ DIENA

Visuomeninėje studijų dienoje vasario 22 buvo priimtas siūlymas paskutinį mėnesio sekmadienį skirti susirinkimams ir posėdžiams, kad lietuviškoje veikloje dalyvaujantys asmenys ir šeimos galėtų patogiau dalyvauti.

Pirmoji tokia diena kviečiama

sekmadienį kovo 28. Įvairios organizacijos jau numatė savo posėdžius ir susirinkimus tai dienai po lietuviškų pamaldų šv. Juozapo bažnyčioje 15 val. Posėdžiai įvyks Jaunimo namuose, kurie kiekvieną mėnesio paskutinį sekmadienį bus tam tikslui laisvi.

Susirinkimų dienos popietę jaunimo namuose veiks kavinė, kad posėdžiautojai nenuvargstų ir kad visi turėtų progos pabendrauti.

Sio mėnesio susirinkimai surašyti Veiklos kalendoriuje.

KVIEČIA RINKIMUS

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės rinkimai pramatyti Atvelykio sekmadienį, balandžio 25. BLB dabartinė taryba renkasi kovo 28 rinkimų reikalams apspręsti. Kaip visada, kas antrus metus vykstančių rinkimų kandidatai bus aprašomi Mūsų Lietuvoje ir kartu su ML išsiuntinėti balsavimo lapai. Balsavimo vietos ir valandos nurodysimos vėliau.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones 274-0677 - (Res. 274-1886)
São Paulo

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJA

V. Z. MALDOS APAŠTALAVIMO DRAUGIJA

Šiai daug nusipelnusiai Organizacijai geriausi linkėjimai ir nuoširdi padėka.

ML Administracija

L.K. RELIGINĖS ŠALPOS SKELBIMAS

MALDA ir AUKOMIS GELBĖKIME MŪSŲ TAUTOS LIKIMĄ, GELBĖDAMI TIKĖJIMĄ OKUPOUOTOJE LIETUVOJE.

Aukokime kiekvienas pagal savo išgales. Aukas galima įteikti per abidvi lietuvių klebonijas.

PRANESIMAS

IMIGRACIJOS KOMITETAS

Atskirais laiškais ir per spaudą 50 m. Imigracijos švenčių komitetas kviečia visas lietuvių organizacijas paskirti nuolatinį savo atstovą komitetui. Komitetas su organizacijų atstovais ir šiuo reikalu besidomintiems renkasi kovo 28 d. po 15 val. pamaldų Zelinoje.

Bus pristatytas smulkesnis mūsų projektas ir darbo planas.

VEIKLOS KALENDORIUS

Kovo 27, 20 val. Literatūros ratelio mėnesinis pobūvis pas pp. Čiuviniskus, Parque da Mooca.

Kovo 28, 13 val. Lietuvių Sąjungos Alianča pietūs Sąjungos rūmuose, R. Lituânia, 67. Užsakyti 274-5116).

Kovo 28: MĖNESINĖ SUSIRINKIMŲ DIENA. Lietuviškai pamaldos V. Zelinoje 15 val. (sumos 11 val. nebus). Po pamaldų Jaunimo namuose susirinkimai: Lietuvių Katalikų šv. Juozapo Bendruomenės metinis susirinkimas ir Moksleivių ateitininkų susirinkimas; tada Brazilijos Lietuvių Bendruomenės tarybos, 50 m. imigracijos komiteto, „Rūtelės“ tėvų susirinkimai.

Balandžio 3 (14 val.) ir 4 (iki 19 val.) Jaunimo susikaupimo dienos. Granja Vianna, Coitia, nuo 12 m. amžiaus.

Balandžio 8, paskutinė diena ML redakcijai įteikti asmeninius ar organizacijų sveikinimus velykiniam ML numeriui.

Balandžio 9, 19:30 val., Jaunimo kultūrinio ratelio antrasis pobūvis (portugalų kalba) (Vieta paskelbsima vėliau).

Balandžio 10-11, paskutinysis trijų kraštų III PLJK posėdis, Montevideo.

Balandžio 18, VELYKOS.

Balandžio 21, L. K. šv. Juozapo Bendruomenės gegužinė.

GYDOSI LIGONINĖJE

Ilgametis Liet. Kat. Bendruomenės choristas ir kolonijos veikėjas Jonas Bagdžius staiga susirgo ir buvo paguldytas į João XXIII ligoninę Mookoje.

LIETUVIAI BIBLIOGRAFUOJE

Valstybinės bibliotekos Rio de Janeiro bibliografinis biuletenis nr. 19/3 (1974 trečias trimestras), kaip beveik kiekvienas sąsiuvinys, mini lietuvių autorius. Šioje laidoje įrašyti: Arnaldo Felmano „Sua escelência... meio cidadão“, ir M. J. Jucius „Introdução a administração“ (vertimas iš anglų kalbos).

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS—SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

MŪSŲ
LIETUVA

MEŠINĖ PRENUMERATA: 70 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 350 kr. Paskiro numerio kaina: 1,50 kruzėiras. Užuojautos ir sveikinimai nuo 20 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.